

inskriftens läsning, och den enda skilnaden består deri, att några runor erhållit uppenbarligen origtiga former i Bautil.

Fonetisk transskription: *Austæinn [auk N. N. ræistu stæin] þenna æftir Kætil, bóður sinn. Guð h[ialpi and hans auk] Guss móðir.*

Öfversättning: »Östen (och N. N. reste sten) denna efter Kettil, broder sin. Gud (och) Guds moder h(jelpe hans ande)».

Jag har bibehållit i den fonetiska transskriptionen läsningen *bóður*; det kan hända att utelemnandet af *r* (som saknas i alla tre teckningarna) beror på ristfel, men det är och möjligt att *bóður* varit en uttalsform, i det *r* förlorats genom dissimilation. Ordet skrives på samma sätt Bautil nr 586.¹

13. Södra Myckleby.

Pl. IX. Fig. 13.

Literatur: L. 1315. — B. 1070. — Rhezelius, *Monumenta Runica in Ölandia*, konceptet nr 12, utskriften nr 31. — Linnés *Öländska och Gotländska Resa*, s. 78. — Ahlqvist, *Ölands Historia*, II, 2, s. 173. — S. Bugge, *ATS*, X, s. 101.

Den fig. 13, pl. IX afbildade runhällen har varit ett ansenligt, imponerande minnesmärke. Linné, som omtalar denna runsten och meddelar några af dess runor, säger att den var »så hög, att man måste sitta på hästen, om man ville bjuda till att läsa något på honom.»

Enligt Rhezelius stod stenen ett stenkast norr om Södra Myckleby kyrka, förmodligen vid landsvägen. Inskriftsidan var vänd mot sydost. Stenen hade en höjd af 4 alnar (2,37 m) och en bredd vid marken af 7 qvarter (1,04 m), nära midten var bredden något större.²

Stenen var förstörd redan på Ahlqvists tid, så att vår kännedom om inskriften hvilar på teckningarna hos Rhezelius och i Bautil. Det är den förres teckning i konceptet af hans *Monumenta Runica in Ölandia*, som blifvit reproducerad i vår fig. 13. Inskriften har varit otydlig och svårläst, och Rhezelius säger, att ingen före honom vetat af, att runor voro inristade på stenen. Då han icke nämner något om att stenen var skadad, har otydligheten förmodligen berott derpå, att inskriften varit grundt inristad på en skroflig yta.³ Af det som varit inristadt på nedre tredjedelen af stenen har

¹ L. 689 = B. 586 har **broþur**, men L. har icke haft någon annan källa än Bautil. Dybeck 8:0 6 har **bupur**, men samma inskrift har äfven i andra ord utelemnadt runtecken (**felha** = *félagha*), så att detta **bupur** icke är bevisande. — Om bortfall af *r* på grund af dissimilation jemför Noreen, *Arkiv för Nordisk Filologi* V, 389.

² Rhezelii mått öfverensstämmer med måtten i Bautil.

³ Jemför vår beskrifning af runstenen vid norra ändan af Bägby bro i Gärdslösa socken, L. 1302.

